

Polityka ochrony dzieci

KM2L Sp. z o.o., Al. Jana Pawła II 17, 58-500 Jelenia Góra

NIP: 6912578246

Preambuła

Sport jest wartością samą w sobie i może przynieść dziecku korzyści: jak zdrowie fizyczne i psychiczne. Pomaga mu budować pewność siebie i jest szansą na nawiązanie znajomości a nawet przyjaźni. Aby mogło się to spełnić, sport musi być bezpieczny dla dzieci i musi dawać im radość oraz satysfakcję. Dziecko, niezależnie od motywacji do uprawiania sportu, winno być chronione. Podstawową zasadą działań podejmowanych przez personel podmiotu jest działanie dla dobra dziecka, w zgodzie z dobrem i w jego najlepszym interesie. Każdy członek personelu traktuje dziecko z szacunkiem oraz ma na uwadze jego potrzeby. Personel zobowiązuje się budować i utrzymywać kulturę organizacyjną, która uniemożliwia wszelkie działania i zaniechania, celowe lub nieumyślne, narażające inne osoby, w szczególności dzieci na jakiegokolwiek krzywdzenie. Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel KM2L Sp. z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji.

Rozdział I Słowniczek terminów

§ 1.

Słowniczek pojęć

1. Personelem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, porozumienia wolontarystycznego.
2. Kierownictwem KM2L Sp. z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze jest organ, który zgodnie z obowiązującym prawem i/lub wewnętrznymi dokumentami jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach Parku.
3. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18 roku życia.
4. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic, opiekun prawny lub osoba reprezentująca prawnego opiekuna i działająca w jego imieniu, sprawująca opiekę nad dzieckiem. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.

5. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów prawnych. W przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.

6. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na jego szkodę przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniechywanie. Każde zamierzone lub niezamierzone działanie/zaniechanie jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub zakłócają ich optymalny rozwój.

Formy krzywdzenia klasyfikujemy w sposób następujący:

a) Przemoc fizyczna podejmowana wobec dziecka to przemoc, w wyniku której dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania, bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko, lub której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę. Przemoc fizyczna wobec dziecka może być czynnością jednorazową lub się powtarzać. Do przemocy należą również kary fizyczne takie jak długotrwałe przebywanie w jednej pozycji, wykonywanie ćwiczeń nie wynikających z celu sportowego, a stosowanych w celach dyscyplinujących.

b) Przemoc emocjonalna (psychiczna) wobec dziecka to przewlekła, нефizyczna, destrukcyjna interakcja zachodząca pomiędzy dzieckiem a dorosłym, obejmująca działania, jak i zaniechania. Zaliczamy do niej m.in.: niedostępność emocjonalną, zaniechywanie emocjonalne, relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeżenie lub nieuznanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy dorosłym a dzieckiem. Przejawami przemocy emocjonalnej może być zmuszanie dziecka do aktywności ponad jego możliwości fizyczne, realizacja ambicji trenera lub opiekuna wbrew potrzebom dziecka, uzależnianie wartości dziecka od wyników w sporcie.

c) Zaniedbanie: ma miejsce wówczas, gdy nikt nie sprawia, by dziecko czuło się ważne, wyjątkowe i kochane, nie troszczy się o nie, ani go nie wspiera. Opiekun dziecka nie interesuje się jego zdrowiem, odżywianiem, warunkami bytowymi. Zaniedbanie to ponadto niezaspokajanie potrzeb dziecka i/lub nierespektowanie jego praw przez rodziców, opiekunów, lub inne osoby zobowiązane do opieki, wychowania i ochrony dziecka. Odnosi się do pojedynczych sytuacji, jak i utrwalonych sposobów funkcjonowania, w którym opiekun nie zapewnia odpowiednich warunków rozwoju fizycznego, poznawczego, społecznego, emocjonalnego i psychoseksualnego oraz dobrostanu dziecka. Może to dotyczyć takich sytuacji jak: brak bezpiecznego schronienia, opieki, odżywiania, ilości snu, czasu na regenerację po treningu lub przebytej kontuzji, zaniedbań sprzętowych (brak odpowiednich ubrań, butów, okularów sportowych etc.), podstawowej i specjalistycznej opieki medycznej, szczepień, dostępu do edukacji, nieposyłanie do szkoły, niezabezpieczanie książek i

pomocy szkolnych, ograniczanie kontaktów społecznych, brak dbałości o bezpieczeństwo fizyczne, niezapewnienie bezpieczeństwa emocjonalnego.

d) Przemoc seksualna (wykorzystywanie seksualne dziecka) to angażowanie dziecka przez dorosłego/lub inne dziecko w aktywność seksualną, bez kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, wszelkie formy werbalnego molestowania np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka lub komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, seksualizacji zabaw i wizerunku, skłanianie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - uwodzenie w internecie w celu nawiązania kontaktu) lub z kontaktem fizycznym takim jak dotykanie, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy w sposób seksualny czy stosunek seksualny. Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem poniżej 15 roku życia jest przestępstwem. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia wówczas, gdy aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy. Wykorzystanie seksualne może przyjąć formę wyzyskiwania seksualnego, czyli jakiegokolwiek faktycznego lub usiłowanego nadużycia pozycji podatności na zagrożenia, przewagi sił, lub zaufania, w celach seksualnych, w tym, ale nie wyłącznie, czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z seksualnego wykorzystywania innej osoby. Szczególne zagrożenie wyzyskiwaniem seksualnym zachodzi w czasie kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiwaniem istnieje zarówno wobec dzieci, jak i ich opiekunów.

e) Przemoc rówieśnicza (agresja rówieśnicza): występuje, gdy dziecko doświadcza różnych form przemocy ze strony rówieśników, bezpośrednio lub z użyciem technologii komunikacyjnych (internetu i telefonów komórkowych). Występuje wtedy, gdy działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter powtarzalny, a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie), relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie), fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie), materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów) oraz elektroniczną (złośliwy SMS lub e-mail, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę) oraz przemoc podczas randki ze strony chłopaka/dziewczyny, wykorzystanie seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika, przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią.

7. Osoba odpowiedzialna za politykę ochrony dzieci wdrażającą standardy ochrony dzieci - członek personelu wyznaczony jest przez Zarząd KM2L Sp. z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze sprawujący nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dziecka w podmiocie oraz ich aktualność.

8. Osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka – członek personelu wyznaczony przez Zarząd KM2L Sp. z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze odpowiedzialny jest za przyjmowanie zgłoszeń o zagrożeniu dobra dziecka i zobowiązany jest do podejmowania interwencji przed właściwymi organami lub instytucjami.

9. Osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku - osoba odpowiedzialna za opracowanie planu wsparcia dziecka i jego monitorowanie.

10. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko oraz wizerunek.

Rozdział II Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2.

1. Personel KM2L Sp. z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i objawy krzywdzenia dzieci.

2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka personel podejmuje rozmowę z opiekunem, przekazując informacje na temat oferty wsparcia i motywuje opiekuna do szukania dla siebie pomocy.

3. Personel monitoruje sytuację i dobrostan dziecka w czasie kiedy przebywa na terenie Parku.

4. Członkowie personelu Parku otrzymują szkolenie w zakresie ochrony dzieci odpowiednie dla ich roli w Parku oraz odnoszące się do ich odpowiedzialności za dzieci.

5. Każdy nowo przyjęty członek personelu oraz raz na dwa lata każdy członek personelu pracujący z dziećmi przechodzi przeszkolenie w zakresie:

a) zapisów Polityki ochrony dzieci (obowiązujące zasady i procedury);

b) poszerzania umiejętności w zakresie rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci.

6. W sytuacji aktualizacji polityki członkowie personelu są informowani o wprowadzanych zmianach, a w razie potrzeby są szkoleni w tym zakresie.

7. W miarę możliwości KM2L Sp. z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze inicjuje i prowadzi działania edukacyjne z obszaru ochrony dzieci przed krzywdzeniem w formie plakatów skierowane do dzieci (w sposób dostosowany do ich wieku, percepcji i możliwości poznawczych) oraz ich opiekunów, w szczególności na temat:

a) sposobów unikania zagrożeń oraz reagowania na nie w kontaktach z dorosłymi i rówieśnikami;

b) zasad bezpiecznych relacji z rówieśnikami, pożądanych postaw w kontaktach pomiędzy rówieśnikami;

c) informacji, gdzie można poszukiwać pomocy.

8. Do obowiązków osoby odpowiedzialnej za politykę ochrony dzieci wdrażającej standardy ochrony dzieci należy:

a) udostępnienie polityki ochrony dzieci na jego terenie Parku;

- b) przygotowanie personelu do stosowania polityki ochrony dzieci i prowadzenie ich ewidencji;
 - d) prowadzenie ewidencji pracowników Parku, którzy zapoznali się z polityką ochrony dzieci przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu w niej zmian;
 - e) przegląd polityki ochrony dzieci i monitorowanie czy występują trudności jej w stosowaniu;
 - g) koordynowanie prac związanych z aktualizacją polityki;
 - h) opracowywanie harmonogramów szkoleń w tym zakresie;
9. Do osoby odpowiedzialnej za ochronę dziecka należy:

- a) przyjęcie zgłoszenia o wystąpieniu czynnika ryzyka zagrożenia dobra dziecka;
- b) przyjęcie zgłoszenia o ujawnieniu symptomów krzywdzenia/krzywdzeniu dziecka, dokumentowanie ich, weryfikacja oraz informowanie Zarząd o wynikach ustaleń w tym zakresie;
- c) przyjęcie zgłoszenia o podejrzeniu lub niewłaściwym udostępnieniu, rozpowszechnianiu lub wykorzystaniu wizerunku dziecka lub ujawnione na tym tle problemy;
- d) zainicjowanie interwencji oraz zgłoszenie do właściwego ośrodka pomocy społecznej potrzebę wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”;
- f) zawiadomienie właściwego miejscowo sądu rodzinnego i opiekuńczego;
- g) złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa popełnionego na szkodę małoletniego;
- h) ewidencjonowanie zdarzeń oraz interwencji, zabezpieczanie dokumentacji;

10. Do osoby odpowiedzialnej za udzielanie wsparcia dziecku należy:

- a) opracowanie planu pomocy dziecku;
- b) współpraca ze specjalistami udzielającymi wsparcia;
- c) monitorowanie wsparcia udzielanego dziecku,

11. W zależności od charakteru działalności, wielkości i struktury personelu w Jungle Park Pruszków Sp. z o.o. powyższe odpowiedzialności może realizować jedna lub kilka osób wskazanych konkretnie z imienia i nazwiska, a ich dane powinny zostać udostępnione zarówno dla personelu jak i dzieci.

§ 3.

Zasady rekrutacji personelu

1. Rekrutacja członków personelu przeprowadzana jest zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu. Zasady stanowią Załącznik [nr 1] do niniejszego dokumentu.
2. Osoba przyjęta na stanowisko związane z pracą z dziećmi musi bezwzględnie podpisać następujące oświadczenia:
 - a) oświadczenie o zapoznaniu się i zobowiązaniu do przestrzegania z Polityką ochrony dzieci oraz Zasadami bezpiecznych relacji – Załącznik [nr 6];

b) oświadczenie o krajach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska - Załącznik [nr 7].

c) oświadczenie dotyczące niekaralności za przestępstwa na szkodę dzieci (jeżeli z ważnych powodów nie może przedstawić informacji niekaralności pochodzącej z krajowych rejestrów karnych)– Załącznik [nr 8].

3. Brak wyrażenie którejkolwiek ze zgód uniemożliwia nawiązanie z osobą stosunku prawnego.

§ 4.

Zasady bezpiecznych relacji między personelem, dziećmi i rodzicami

1. Personel zna i stosuje ustalone w Parku zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko, które stanowią Załącznik [nr 2], dziecko –dziecko, które stanowią Załącznik [nr 3], rodzic – dziecko oraz rodzic – trener, które stanowią Załącznik [nr 4].

2. Personel zapoznaje opiekunów dzieci z zasadami bezpiecznych relacji personel – dziecko, dziecko – dziecko oraz rodzic – dziecko, rodzic – trener.

Rozdział III Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

§ 5.

1. Procedury interwencji mają na celu wspieranie członków personelu w realizowaniu prawnego i społecznego obowiązku reagowania w sytuacji podejrzenia, że dochodzi do krzywdzenia dziecka. Personel animatorów ze względu na możliwość obserwowania dziecka w sytuacjach ukazujących skutki krzywdzenia, pełni ważną rolę w procesie rozpoznawania tego rodzaju oznak u dzieci.

2. Celem interwencji jest zatrzymanie procesu krzywdzenia dzieci i zapewnienie im bezpieczeństwa i wsparcia.

3. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.

4. Zagrożenia bezpieczeństwa dzieci można skategoryzować w następujący sposób:

a) przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie);

b) inne formy krzywdzenia, niebędąca przestępstwem ściganym z oskarżenia publicznego, takie jak np. krzyk, kary fizyczne i psychiczne, poniżanie;

c) zaniedbanie potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

5. Wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:

a. osoby dorosłe (personel, osoby trzecie, rodzic/opiekun prawny),

b. inne dziecko.

§ 6.

1. W przypadku powzięcia przez członka personelu podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, członek personelu ma w obowiązku wykonać notatkę służbową i przekazać uzyskane informacje Zarządowi. Notatka może być wykonana w formie pisemnej lub mailowej.
2. Interwencje prowadzi Zarząd, który może wyznaczyć na stałe do tego zadania inną osobę. W przypadku wyznaczenia osoby - jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) są podawane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.
3. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, interwencja prowadzona jest wówczas przez Zarząd.
5. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony Zarządu, a nie została wyznaczona osoba do prowadzenia interwencji, wówczas działania podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia.
6. Do udziału w interwencji można dopyzywać specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów.
7. Zarząd informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji. Jeżeli poinformowanie opiekuna dziecka jest sprzeczne z dobrem dziecka lub niemożliwe, odstępuje się od tego obowiązku.
8. Po poinformowaniu opiekunów, Zarząd składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji [wzór stanowi Załącznik nr 10] lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich [wzór stanowi Załącznik nr 12], bądź pismo o zbadanie sytuacji dziecka do ośrodka pomocy społecznej [wzór stanowi Załącznik nr 11].
9. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach określonej instytucji.
10. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik [nr 9]. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez Park.
11. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, obowiązują poufność w tym zakresie.
12. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.
13. W razie potrzeby może zostać powołany zespół w celu opracowania metod wsparcia dziecka krzywdzonego składający się ze specjalistów i personelu Parku.

§ 7.

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby. Poinformowania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.

§ 8.

Krzywdzenie przez osobę dorosłą

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka Zarządowi przeprowadza on rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami. Zarząd stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
2. Zarząd organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka (o ile opiekun nie jest sprawcą), którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych podmiotów lub służb.
3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, Zarząd sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwych organów.
4. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia Zarząd sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego i nieletnich.
5. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo, rodzina stosuje przemoc wobec dziecka, należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – dodatkowo o konieczności wszczęcia przez nich procedury „Niebieskie Karty”.
6. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez członka personelu, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi do czasu wyjaśnienia sprawy.
7. W przypadku gdy członek personelu Parku dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego na jego szkodę, Zarząd powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności, gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Park, ale przez podmiot trzeci,

należy zakazać jej wstępu na teren Parku, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.

8. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania ich w tajemnicy.

§ 9.

Krzywdzenie między rówieśnikami

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w Parku należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia należy spisać na karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji.

2. Wspólnie z opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

3. Z opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

4. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.

5. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie przebywa na terenie Parku należy porozmawiać z dzieckiem poddawany krzywdzeniu, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Zarząd organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia.

6. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 10 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny i nieletnich lub policję składając pisemne zawiadomienie.

7. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury składając pisemne zawiadomienie.

§ 10.

Postępowanie w sytuacji ujawnienia treści nielegalnych, szkodliwych lub nieodpowiednich do wieku dziecka

1. W przypadku zgłoszenia/ujawnienia treści nielegalnych, szkodliwych lub nieodpowiednich do wieku dziecka należy:

- a) powiadomić rodziców/opiekunów dziecka poszkodowanego i dziecka udostępniającego treści;
- b) zdarzenie zarejestrować, przeanalizować oraz udokumentować jego przebieg;
- c) powiadomić policję/sąd rodzinny i nieletnich w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego;
- d) zapewnić bezpieczeństwo i wsparcie dziecku poszkodowanemu.

§ 11.

Plan wsparcia

1. Wobec dziecka poddawane krzywdzeniu należy opracować plan wsparcia. Dotyczy to sytuacji, w których jest ono krzywdzone przez osoby dorosłe oraz inne dziecko. Plan powinien zawierać wskazówki dotyczące podjęcia przez Park działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym podawać:

- a) sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia;
- b) rodzaje wsparcia, jakie Park jest w stanie zaoferować dziecku;
- c) skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

2. Plan wsparcia powinien być opracowany z opiekunami dziecka i omówiony z dzieckiem. W przypadku, gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan należy opracować w porozumieniu z rodzicem niekrzywdzącym.

3. Przy tworzeniu planu można korzystać z pomocy specjalistów tj. ośrodki pomocy społecznej, ośrodki interwencji kryzysowej, poradnie psychologiczno - pedagogiczne, specjalistyczne poradnie rodzinne, ośrodki wczesnej interwencji, ośrodki wsparcia dziennego, środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dorosłych oraz środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży, centra pomocy dzieciom (centrapomocydzieciom.fdds.pl), ogólnopolskie i lokalne organizacje pozarządowe zajmujące się wspieraniem rodziców i dzieci. Jako uzupełnienie działań można

przekazać dziecku numer telefonu zaufania 116 111. Dorośli mogą skorzystać z Telefonu dla Rodziców i Nauczycieli w sprawie Bezpieczeństwa Dzieci 800 100 100.

Rozdział IV Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 12.

1. KM2L Sp. z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz Polityką RODO.
2. Wytyczne dotyczące ochrony wizerunku dziecka zawierające szczegółowe zasady rejestrowania i upubliczniania wizerunku dziecka do celów służbowych i prywatnych oraz zasady przechowywania materiałów zawierających wizerunek dziecka stanowią Załącznik [nr 5].
3. Park, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka kierując się odpowiedzialnością podczas utrwalania, przetwarzania, używania i publikowania wizerunków dzieci.
4. Utrwalanie, przetwarzanie, używanie, publikowanie wizerunku dziecka znajdującego się na zdjęciu, nagraniu bądź na innym nośniku powinno być dokonywane rozważnie i ostrożnie. Działania te są dopuszczalne wyłącznie w celu celebrowania sukcesów dziecka, dokumentowania działań lub funkcjonowania Parku (na przykład podczas zajęć zorganizowanych i na treningach), przy zachowaniu bezpieczeństwa dzieci.
5. Zdjęcia bądź nagrania, o których mowa w ust. 4, są realizowane bez dyskryminacji ze względu na jakiegokolwiek cechy.
6. W każdym wypadku należy kierować się dobrem i godnością dziecka. Materiał zawierający wizerunek dziecka nie może być uwłaczający lub obrażający je, pokazuje sytuacje, które go ośmieszające, są niewłaściwe, ukazuje strefy intymnej lub nagości, utrwała stereotypów. W celu ochrony dziecka przed działaniami naruszającymi jego dobro, w trakcie rejestracji:
 - a) dziecko musi być ubrane, a sytuacja utrwalana na zdjęciu/naganiu nie może być dla dziecka poniżająca, ośmieszająca ani ukazywać go w negatywnym kontekście;
 - b) zdjęcia/nagrania dziecka powinny się koncentrować na czynnościach wykonywanych przez dziecko i w miarę możliwości przedstawiać dziecko w grupie, nie pojedynczo.
7. Zabronione jest ujawnianie w trakcie rejestracji informacji dotyczących dziecka, w tym jego stanu zdrowia, sytuacji materialnej, sytuacji prawnej.
8. Wszystkie podejrzenia i problemy dotyczące niewłaściwego utrwalania i rozpowszechniania wizerunków dzieci należy rejestrować i zgłaszać Zarządowi.

Rozdział V Zasady dostępu dzieci do internetu

§ 13.

1. KM2L Sp. z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze zapewnia/nie zapewnia dostęp do otwartej sieci WiFi zabezpieczonej ogólnodostępnym hasłem.
2. Park nie dopuszcza dzieci do korzystania z prywatnego sprzętu elektronicznego personelu.
3. Każdy członek personelu pilnuje aby dzieci nie rejestrowały, ani nie publikowały wizerunku swojego lub innych dzieci przed, w trakcie i po treningu/wydarzeniach sportowych w sposób sprzeczny z godnością dziecka.

Rozdział VI Monitoring

§ 14.

1. Zarząd wyznacza osobę odpowiedzialną za Politykę ochrony dzieci w Parku.
2. Wyznaczona osoba jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia Polityki, prowadzenie i analizę rejestru zgłoszeń oraz zaproponowanie zmian w Polityce.
3. Wyznaczona osoba, przeprowadza wśród personelu podmiotu, raz na 2 lata ankietę oceniającą poziom realizacji Polityki. Wzór ankiety stanowi Załącznik [nr 13].
4. W ankiecie personel może proponować zmiany Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityk.
5. Odrębna ankietą przeprowadzana jest wśród dzieci i ich opiekunów. Wzór stanowi Załącznik [nr 14].
6. Wyznaczona osoba opracowuje. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje Zarządowi.
7. Zarząd podmiotu wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza personelowi, dzieciom i ich opiekunom nowe brzmienie Polityki.

Rozdział VII Przepisy końcowe

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla personelu KM2L Sp. z o.o. z siedzibą w Jeleniej Górze dzieci i ich opiekunów, przez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla personelu lub wywieszenie w widocznym miejscu w siedzibie, również w wersji skróconej, przeznaczonej dla dzieci.